

Въвъ тозъ свободенъ край ний пакъ вериги
владимъ
Че твоитѣ тегла и намъ сж тегота!

И гледаме отъ тукъ какъ лѣешъ сълзи топли,
Пожаритѣ, кръвта, въ кои се кжпешъ ти,
И слушаеме въвъ страхъ ужаснитѣ ти вопли,
Отъ чийто грозенъ екъ небето ти ехти;

И гледаме въвъ страхъ, какъ въ твоитѣ
чаровни
Балкани и поля насилието бѣснѣй,
Де турчинъ свирепѣй, и грѣкъ душманъ
вѣковни
Де сърбинъ-братъ жестокъ по тѣхъ гробове
сѣй.

Съюзъ безчестенъ, лютъ противъ народъ въ
окови,
Лъмтящъ за новъ животъ, потиснатъ мжче-
никъ,
Противу всичко тамъ, срѣдъ мжкитѣ сурови,
Що мисли и радай на български езикъ!

О хайка мерзостна на злобата човѣшка!
И ний безпомощни предъ всичко туй стоимъ!
И само охкаме и въ скрѣбъ безплодна, тежка
На твойтѣ синове гробоветѣ броимъ...

И ето новъ пакъ гробъ! И той, и той загина—
Юнакътъ Груевъ, тамъ въ неравната борба,
Велика душа, на жална си родина
Синъ славенъ, вождъ сърдцатъ, будителна
тржба,